

מסורת הש"ס

(א) וְיָלַד אֶחָד (ב) סוֹכֵה מֵהָאֵל
(ג) וְיָלַד אֶחָד (ד) וּבְרִישׁוֹ
הַסֵּכֶל דִּיבֵּי כְחֵל לֹא יִסְרוּ וְכוּ'
שִׁמְשֵׁם לְהִלְדִּי הִיבֵּי נִסְתָּם
וְהַסֵּכֶל אֵל הַכִּדְּסִים נִסְתָּם
(מְרוּמָה סֵה סִיִּד) (ה) (אֶלֶן)
כִּרְשִׁי שִׁמְשֵׁם דִּיבֵּי כְחֵל לֹא
יִסְרוּ וְכוּ' נִרְאֶה שֶׁהָאֵל
נִחְסָפֵת דִּרְשִׁי כִּרְ מֵינָהּ נִרְאֶה
וְהַסֵּכֶל,

תורה אור השלם

1. וְיִשְׁתָּחֲוּ אֶת מֶשֶׁךְ
מַעֲשֵׂה חַסֵּד בְּנִגְשָׁהּ וְיִרְאֻן
חֶסֶד וְהַבְּלָה וְיִרְאֻן
וְתִלְתֵּל שֵׁשׁ וְשֵׁשׁ מִשְׁרֹ
מִשְׁרֹ חֶסֶד אֶחָד: שְׁמוֹת כֹּחַ
וְיִרְעֻקָה אֶת צֶדֶק הָהוּבָה
וְיִרְעֻקָה פִּתְיִלֵּי לִישׁוֹנֵת בְּחוֹר
וְהַבְּלָה וְהַבְּחוֹר וְיִרְעֻקָה
וְהַבְּחוֹר תִּלְתֵּל הַשֵּׁשׁ וְהַבְּחוֹר
הַשֵּׁשׁ מַעֲשֵׂה חֶסֶד:
שְׁמוֹת כֹּחַ
וְיִרְעֻקָה מִן אֶרֶץ שְׁמוֹת
שְׁמוֹת אֶרֶץ לִישׁוֹנֵת
מַעֲשֵׂה אֶרֶץ כִּפִּי חֶסֶד
וְיִרְעֻקָה לֹא יִרְעֻקָה:
שְׁמוֹת כֹּחַ
וְיִרְעֻקָה אֶת חֶסֶד
מִשְׁתַּבְּחֵי לֹא שְׁמוֹת אֶרֶץ
בְּפִתְיִל הַבְּלָה לִישׁוֹנֵת
עַל
הַבְּחוֹר אֶרֶץ לֹא יִרְעֻקָה
חֶסֶד מִעַל הָאֶרֶץ:
שְׁמוֹת כֹּחַ
בְּנִגְשָׁה אֶרֶץ לִישׁוֹנֵת
וְהַבְּחוֹר לֹא יִרְעֻקָה:
שְׁמוֹת כֹּחַ
וְהַבְּחוֹר אֶת בְּדִי בְּנִגְשָׁה
עַל הַבְּחוֹר עַל שְׁמוֹת לִישׁוֹנֵת
וְהַבְּחוֹר אֶת חֶסֶד:

שמות כו ז
7. וְעִשִּׂיתָ אֶת הַקִּרְשִׁים
לַמִּשְׁכָּן עֲצֵי שִׁטִּים
עֲמֻדִים: שְׁמוֹת כו טו
8. אֶת בְּגָדֵי הַשָּׂרָד לְשֵׁרֵת
בְּקֹדֶשׁ אֶת בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ
לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת בְּגָדֵי
בְנָיו לְכַהֵן: שְׁמוֹת לה יט

גליון הש"ס

גמרא סי' כח"ב שלא יקרא
בספר קרבן חגיגה כיון ש"ה
הק' הא' אחרון במנהגיה דף
כ"א ע"א בקרא דלא ירבה לו
נשים ולא יסור לבנו דהק'
לא ירבה לו נשים משום שלא
יסור ולא מקשוין מי כחבי
שלא יסור:

הגהות הב"ח

- (א) נם' ומרי' דחד חד
ועשית כתיב שיהיו כל:
(ב) שם וכמי' (והוכח את
כדיו בטבעות) תא"ת ונ"י נ"י
רש"י והבאת את הכדים
בטבעות:

תום' ישנים

ויחזור ר' אלחנן ב"ר ריב"א
 על ששנת נבי"ב חזקה (דף
 ע"ו). דקדמא שצרי היא נראה
 כן וכן לתלמוד ששם היא
 משה חפ"לן ששנת שצ"ר
 היא מנהג של הרב"ש
 על הספרות מה לזון הוא זה
 שצ"ר נראה כן וכן לתלמוד
 וכן על חילת כח"ל ששנת
 ל"ד הפנים מחקוס הנחה
 חפ"לן ד"ר חקוס שמו
 על מקור דוסם כן שצ"ר
 איש מחב"ה הצער כלל ועוד
 דקדמא ששם היא משה
 חפ"לן ששנת שאלה היא
 מנהג אלה שצ"ר כח"ל
 ויחזור ר' אלחנן ב"ר ריב"א
 הספרות אי"ב היא נראה הריב"א
 מניין שצ"ר יחזור מחקוס
 וכן חפ"לן ב"ר חקוס שמו

Page 3 of 4

בא לו כהן גדול פרק שביעי יומא

דגין כלי מסכסיע כלי.
סא שיסא. ארבעת מינין
דברים שנאמר בהן ש
ספק וערעור בדבר: וקלן

ליל תכלת ויליף ה
ה להלן ששה אף כ
ימוניו מה להלן ש
גין כלי מכלי ואין ה

דרכה דנין גופו מנהג
 יינו דאמרינן לשאר
 הן שש פרבת עשרי
 תא לא דינא ולא
 שרים ושמונה מנא
 שן משפט מעשה
 עשנו וזב בתכל
 שש משור ארבעה
 ארבעה זב ארבעת
 זב נמי שש
 נקב אמר קרא ² ר
 תלים הרי כאן ד' ר
 התכלת בשות בתוך
 ארבעה נעביד תרי
 נעביד תרי דח
 מניא נעביד תרי
 עשית ⁶ שיהיו כל עש
 נמר רב יהודה ^אממ
 נמר ³ לא יקרע ממ
 ודילמא הכי

וְכָתִיב שֶׁלֹא יִקְרַע ^הוּלֹקֵה שְׁנֵאמַר ^ולֹא יִקְרַע וְרַחֲמָנָה דְּרַקִּינִי
אֵת זֶה וְשֶׁלֹא יִסְוֹר רֵר
לֹא יִסְוֹר מִמֶּנּוּ וְכֵתוּב
שֶׁשְׂמִינִן תֵּנִי אֶת נָמִי הַרְבֵּי
ז"ל וְהוּבֵא אֶת בְּרִיּוֹ
שֶׁמִּטְבָּעוֹת הָאֲרוֹן יִהְיוּ הַכְּתִיבִי
יִתְנִינֵא ^זמֵאִי דְּכְתִיבִי
שֶׁמַּעֲמִידִין אֵת
יִינֵן ת"ל עוֹמְדִים שְׁעוֹ
דְּכִתִּיב ^חאֵת בְּגִדֵּי

ויומר היה נראה לפניך
 נקשתי בדוכתי קיימא ודא
 ויסי ברי חנינא גרסין כב
 דעב טבעות וזה ונתת על
 דא ולעו השת שמעך ד
 סגור ובארבעה מהס דציו
 נך דכתב דהו ושמו דציו
 ויו ויואלא דפרפרשת יס
 אס כן הוה ליה לאמיר
 יס היו הדבס וחמילה ה
 יס היי דהנ שנושאן
 נכנסין קאמ לכאן ולכל
 דמזנה לא היו הדבס ק
 שפירס דאמלוהי ד' דין
 שפירס מהס היו אורזין
 לי דוהבשת לא קאי אלא
 אלא אחרן ובציו בשעת
 אדמו ובמזנה הויב כת
 בן בואה היו צעשיה ה
 גומין הדבס לא היו א
 אמות שלא היו הדבס ק
 התחשם והואב וזרין עין
 בן עזיבה ולכל מייל דא
 כל עילו שהאיפסו בטל

הקיום הנצח תפילין היו דוקא במקום זה בין יד למצנפת אפילו היה היד נע ונוד היה מביא היד אלחצן ראיה תפילין אך קשה לרבי אחאי לא מיתני (דף זה:) ובמסכת ע"ז בספרה כל

עב"ד ארבעה דתרי תרי
נעבד זהב חמניא
חתיב מיעוט פתילים שנים
מניא א"כ אין לדבר סוף

לֹא תִכְלֹת מִפְּרוּכֹת
שֶׁשָׁה וְנִילָף מִשּׁוּלֵיו
הָאֵף כֹּאן שְׁמוּנָה
כְּלִי מִתְכַּשֵּׁיט כְּלִי

אין דין גופו מעלמא
וארבעה ד' רשיתא
דינא חושן ואפוד
שן דכתיב 'ועשית
לך כמעשה אפוד
ורמון ותולעת שני
שיתא שיתא עשרי
הא עשרין ותמניא
אמר רב אחא בר
עצ' פתילים פתיל
אשי אמר אמר קרא
בכרך הארמא היכי
יתרי תרי הוו להו
תרי ותרי דחד חד
תוי שוות אמר רחבא
בגדי כהונה לוקה
ף לה רב אחא בר
אמר רחמנא נעביד
ד' ר' אלעזר 'המוזיא
(ד) ו'לא וסורו מתקף
ועבדיהו שפיר כד
יוסי בר' חנינא רמי
(ס) 'הובא את בדיו
במכסעות הארון יהיו
כעות אי הובא את
ס הא כיצד מתפרקין
עצי שטים עומדים
צפונין ד"א עומדים
יין לעולם ולעולמים
ששר לשרת בקודש
אלמלא

מו בדיו היינו שמועדין
 הוא לשבש הספרים דבסו
 יאורבז ואי לאו דמחפ
 בע פעמוסו דיינו ארבע
 יע טעותא דעל שמי ל
 מטה או למעלה מאחור
 ס תאמר מאי פריך הכא
 י דעל כרחק ויבאח את
 י ותכרת את הבדים כטו
 י לו פרוש שהעסקם צאל
 לא אפי' קבועים הי"א אי
 י השהא דמו להדי במק
 י דהא לא כח החל לא י
 י קשה מאי דכח ביה ד
 י האהרן קרעו מהם ד
 ידים הקבועין שהרי אוח
 י עות מדע שהרי ככולהו כח
 י גמירא דברים שלאח אוח
 י דבריהם דמלכאח את
 י משע לעולם שזמור בט
 י כהן ולא נעשו אלא לגור
 י מעמידין ציפון. י"ל ד
 י הלך אחר המעמיד ונע
 י כי העך כדאחל שבהי

יחזיקוהו רבתי דתפילין כחוב אחר רבא
 יציד לא היה פסול ואין מיתרא וזו בת
 יציק דתשאר הייט אז שהשני פלמו שזר
 ישיבו שזרין טולן יחד יש לומר דס"ד
 יאמר ואמר שזרין כל המצוה יחד. ה"י

עב.

בר א מ"י פ"ט מהל' כלי
המקדש הלכה ג סמג
לאין רצח:
בה ב שם הלכה י (ופ"ב)
הלכה ג]:
ג [מ"י פ"ב מהלכות כלי
המקדש הלכה ג]:

מוסף רע"י

[illegible]

רבינו חננאל

[illegible]

תום' ישנים (המשד)

[illegible]

הוא לא נכנע ולא היה טיפס שפיר דמי
מ"ר: שירה שזרין. דממשור לא
דכתיב שחוטן כפול ששה וכתיב
יורה קמ"ל ששור כל ששה וששה
מג בתימו בשש ואלע"ג דמיבטיא